

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 123. Atrebatum a Rege petitum atque obtentum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](#)

Sæcal. XV. bus masculis ad Franciam devolveretur,
A.C 1477. Galliarum Regibus restitutas fuisse.

§. CXXIII.

Atrebatum a Rege petitum atque obtentum.

Conficta hæc opinio firmius infedit Flandrorum animis. Præterea eisdem Ducissa in mandatis dederat, nulli parcerent labori, ut firmatis cum Delphino nuptiis ipsa Delphinæ honorem conquereretur. Hanc ob rem iterato Regem rogabant, ut mentem suam verbis magis perspicuis explicaret; cum vero Ludovicus Atrebatensem urbem, cuius Gubernator erat Cordæus, sibi tradi peteret, respondebant illi, ante omnia civium animos ad Gallorum amorem scite inclinandos esse, seque huic rei promptam datus operam, ipsamque Ducissam inducturos, ut ibidem Senatum ex Viris Franciæ studiosis atque addictis compositum stabiliret. Præterea ut Ludovici votis satisfacerent, eumque de datæ fidei veritate convincerent, a Ducissa scriptam, ejusque sigillo muniam exhibebant epistolam, in qua ipsa pollicetur, quod cum Francia amicitiae fœdus inire, ac Senatum instituere velit, qui nonnisi ex quatuor viris cunctis Gallicæ Nationi impense addictis compo-

tus

tus esset. Nominabat autem illa Burgun- Sæcul. XV.
diæ Ducissam ejus Novercam, Ravenstei- A.C. 1477.
ni illius Patruum, Hugonectum Can-
cellarium, & Imbercirtum. Tunc pri-
mum Regis consilio omnis collusit even-
tus. Quippe Flandri excepto Crepicor-
dio, qui adhucdum apud Regem perma-
nebat, Gandavum, ubi Maria de Bur-
gundia agebat, revertebantur, ac Ducif-
sam inducebant, ut Ludovico XI. Atre-
batensem civitatem traderet. Mox Cre-
picordius Atrebatum contendit, ut Lu-
danum cum valido præsidio in urbem in- *Du Lude.*
troduceret, ac demum ad Regem rediret.
Post hæc nonnisi de firma civitatis posse-
fione agebatur; cum enim illam Ludanus
graviter exactionibus premeret, vere-
bantur cives, ne itidem pari tyrannide ve-
xarentur, hinc Duacenses in auxilium
vocabant, ut sese adversus Gallorum vio-
lentiam tuerentur. Attamen hæ copiæ,
cum iter ad urbem agerent, cæsæ fuga-
tæque fuerunt, ipse quoque Vergius, qui
eis imperabat, captus, in angustum ac
tenebrosum carcerem conjectus est, ex
quo nonnisi ad Ludovici XI. partes trans-
eundo eruptus fuit, ipsa ejus Matre filium
ad hoc sollicitante; cum illa omni alio
libertatem ejus redimendi medio desti-
tuta esset.